

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Морохіна Михайла Васильовича щодо офіційного тлумачення положень
статті 24 Конституції України, пункту «є» статті 1, пункту «є» статті 7
Закону України «Про амністію»

м. К и ї в
11 травня 2011 року
№ 13-у/2011

Справа № 2-14/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича — доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Морохіна Михайла Васильо-

вича щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України, пункту «є» статті 1, пункту «є» статті 7 Закону України «Про амністію» від 12 грудня 2008 року № 660-VI (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 15, ст. 189).

Заслухавши суддю-доповідача Лилака Д. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

УСТАНОВИВ:

1. Громадянин Морохін Михайло Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 24 Конституції України «щодо рівності перед Законом України «Про амністію» від 12 грудня 2008 року № 660-VI» (далі — Закон), пункту «є» статті 1 Закону щодо того, «в яких випадках ця стаття взагалі не розглядається та не застосовується судом», пункту «є» статті 7 Закону стосовно того, «хто є злісним порушником режиму у період відбування покарання та що є злісним порушенням відбування покарання».

Підставою для конституційного звернення Морохін М. В. вважає факти неоднозначного застосування зазначених положень Закону судами у справах стосовно нього й інших осіб, що, як він вважає, призвело до порушення його конституційного права, закріпленого у статті 24 Основного Закону України.

Необхідність в офіційному тлумаченні автор клопотання мотивує наміром повторно оскаржити судові рішення, якими йому відмовлено у звільненні від відбування покарання на підставі акта про амністію.

До конституційного звернення Морохін М. В. долучив копії постанови Якимівського районного суду Запорізької області від 17 грудня 2009 року у справі № 5-160/2008, ухвал Апеляційного суду Запорізької області від 24 березня 2010 року у справі № 11-431/2010, Верховного Суду України від 19 жовтня 2010 року у справі № 5-3617км10, згідно з якими суди відмовили йому у задоволенні заяви про звільнення від покарання як злісному порушнику режиму відбування покарання, яким він себе не вважає.

В обґрунтування неоднозначного застосування судами положень статті 24 Конституції України та Закону автор клопотання також додає до конституційного звернення судові рішення, в яких, на його думку, зазначені положення Закону застосовані по-різному.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 14 квітня 2011 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України

та законів України є неоднозначне застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

Проте в конституційному зверненні не наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень статті 24 Конституції України, пункту «є» статті 1, пункту «є» статті 7 Закону.

З судових рішень, доданих до конституційного звернення, вбачається, що ці рішення ухвалювалися судами за різних юридично значимих обставин, що не може вважатися неоднозначним застосуванням положень статті 24 Конституції України, пункту «є» статті 1, пункту «є» статті 7 Закону. Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Морохіна Михайла Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України, пункту «є» статті 1, пункту «є» статті 7 Закону України «Про амністію» від 12 грудня 2008 року № 660–VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ